

Sextonde söndagen i Treenighetstid

Den angelägnaste omsorgen – Liljorna på ängens söndag

5 Mos 4:29-31; Fil 4:10-13; Luk 10:38-42; Ps. 86:2-7

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Har ni tänkt på vilken roll våra fötter spelar. Hur mycket de har betytt genom historien. Människor lämnar platser och sammanhang och kommer hem till nya, tack vare aktiv gång. Evangeliet spreds med hjälp av dem – apostlahästarna.

Fötter är bra. Fötter tar oss hem när vi kallas. De tar oss in hit och de bär oss ut i världen igen för att sprida ordet ännu längre. Fötter är därför något vi borde ge mer uppmärksamhet. Så vad passar väl bättre denna söndag, då temat är den angelägnaste omsorgen, än en stunds seriös fotvård. Serlös därför att regelbunden omsorg om fötterna innebär lösning på mycket av det vi bekymrar oss över.

Fötterna säger oerhört mycket om en människa. Men jag tänker då inte i första hand på de egna, utan på andras fötter. Nämligen de fötter jag väljer att sitta vid.

Att sitta vid någons fötter är ett uttryck för att studera för; att lyssna på; ta intryck av. Så genom att se vems fötter en människa sitter vid, kan vi förstå varifrån hon får sin bildning; sin världssyn och också sin andliga näring.

Vems fötter sitter du vid?

I Evangeliet idag möter vi Martha och hennes syster Maria ”som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord.”¹ Denna passage har, som är lätt att tro, inget att göra med frågor om rättvisa, arbetsfördelning eller idoghet kontra lättja. Vad den vill peka på är vad som är nyttigt för människan.

Så Maria satte sig vid Jesu fötter. Hon förstod att Guds ord och undervisning bär henne längre än alla de bekymmer vi ofta har med det jordiska samlandet och ordnandet.

¹ Luk 10:39

Och ju mer jag kontemplerar över detta; att hon sätter sig vid Herrens fötter för att lyssna till hans ord, desto djupare sjunker det in att detta är svaret på mycket av världens oro och ångest som breder ut sig; den rädsla som, likt osynliga skuggor, förmörkar och som blir längre och längre i takt med att solen sänker sig bak horisonten. Jag behöver; vi alla behöver just detta par fötter att sitta vid.

Hon vårdar sig om vems fötter hon sitter vid. De som skänker nådens tröst; hopp om evig salighet och förlåtelse, i stället för de som i oss väcker vrede, rädsla och sorg. Vi behöver också vara medvetna om vid vems fötter vi sätter oss; vems röst vi lyssnar till.

Men vilka ord är det Maria vill höra? Vad är det för undervisning hon törstar efter? Ja, hon vill få tillgång till sanningen; till det eviga. Hon önskar få veta vad hon bör ägna den angelägna omsorgen om, eftersom Fadern har visat henne sin kärlek och omsorg genom att ge henne möjlighet att sitta vid Människosonen; Guds mänskliga gestalt. Hon vill höra hur hon kan vinna segerkransen och ett evigt liv.

Och lite tidigare i samma kapitel (Luk 10), svarar Jesus på just den frågan. Han säger: ”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”²

Och ännu mer vill hon höra. Hon förblir vid Jesu fötter så länge att Martha till och med irriterat ber Jesus att säga till henne att hon skall komma och hjälpa till med alla bestyr. Ännu mer vill hon ha att släcka sin törst med. Och Jesus säger: ”Marta, Marta, du bekymrar dig och oroar dig för så mycket. Men bara ett är nödvändigt. Maria har valt den goda delen, och den ska inte tas ifrån henne.”³

Så innerligt önskar jag att hon också fick höra de Jesu ord som den helige evangelisten Matteus återger och som har givit denna söndag sitt namn:

”Varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: Inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer ska han då inte klä er? Så lite tro ni har! Bekymra er därför inte och fråga inte: Vad ska vi äta? eller: Vad ska vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss med? Allt detta söker hedningarna efter, men er himmelske Far vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också. Bekymra er alltså inte för morgondagen, för morgondagen bär sitt eget bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.”⁴

Detta förstod Maria var det allra viktigaste. Det är vad vi skall ägna vår omsorg, det enda viktiga; kärleken till Gud.

”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”⁵

² Luk 10:27

³ Luk 10:41-42

⁴ Matt 6:28-34

⁵ Luk 10:27

Såväl hjärta som själ och förstånd är i behov av lärare. Hjärta, själ och förstånd behöver lyssna. Därför är det så genomgripande viktigt att veta vid vilka fötter jag som människa sätter mig. Men vi har slutat lyssna; slutat höra till. Därför nås föreställningen att kärleken till Gud som det främsta är omöjligt. I synnerhet när man står mitt bland barn, barnbarn, ett dagligt värv, sjuka släktingar eller knaper ekonomi. Men det vi också hör då vi faktiskt lyssnar till den sanning som är uppenbarad, är att det i detta inte finns några motsättningar, tvärt om! Det är tack vare Guds omsorg om oss; Guds kärlek till oss som allt går ihop. Vår kärlek till och omsorg om andra vore inte ens möjlig utan Guds första kärlek till oss. Därför är det också både naturligt och nödvändigt att visa den allra djupaste omsorg om den väg som leder till Fadern; Han som gör allt möjligt. Därför är det nödvändigt att sitta vid rätt fötter – och vårda dem.

Kära vänner. Gå nu inte ut och granska dina medmänniskors fötter. Rikta i stället frågan till dig själv: Vems fötter är det jag väljer att sitta vid? Var hämtar jag näring och undervisning? Hur ser mina dagliga val ut - väljer jag att ta till fötterna och springa iväg; uppehålla mig med onyttigheter, eller håller jag ut där vid korsets fot?

- Vid den korsfäste och uppståndne frälsaren, Jesus Kristus.